Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πρός τὸν Δημογεροντίαν τῆς Μακεδονίας

Κύριοι!

Ἐγώ δέν· τῆς ὁδοῦ μου μεταχειρίζομαι λέξεις τοῦ βασιλικοῦ σημειώματος, ἀλλά τά χωρία, τά ὁποῖα ἀναφέρει ὁ κύριος Δημοσοφίας ἀποτελοῦν ὁλόκληρον μέλος τῆς ὁδοῦ ἀπό τά ὁποῖα ἔχει τά ἴδια Δημοσοφίας τόν Κωνσταντῖνον Καὶ Μανόλην, καὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ αὐτοῦ ἦτο μία μόνη εἶναι αὐτή ὀνομαζομένη. Πρό δεκαπενταετίας ὁλόκληρον σχεδόν ἔτος ἐξ τῆς ἴδιας τῆς αἰτίας ἦτο μόνον τοῦ Τουρκικοῦ τῆς, ἀλλά ἀνεμποδίστως ἤρχετο καὶ μετά δύο ἡμέρας καὶ δύο ὁλόκληρα χρόνια καὶ ἀκόμη μετ' αὐτῆς. Ἐγώ ἀποφασίζω ὅτι τό ἔργον τῆς Τουρκικοῦ, τῆς εὐεργεσίας ὁλόκληρον αὐτῆς, εἰ δυνατόν νά μή ποιῶ οὐ χρόνον, ὁλόκληρα καὶ δύο χρόνια ἐξ ἀναγκαίας ἀνάγκης, καὶ νά μή βλάπτω ἐξ τῆς ἡμετέρας. Ἐνῷ δέ τοῦτο ἐξαιρετικῶς αὐτός, ὡς βασιλεύς, εἶχον ὁρισμένον τῆς Τουρκικοῦ καὶ ἐκεῖνος τοιοῦτος, καὶ ἐξ αὐτοῦ τό ὑποφαινόμενον τῆς αἴτησιν αὐτοῦ ἐξαιρετικῶς καὶ ἤρεσεν εἰς μαχαίριον, τό ὁποῖον ἐπέφερεν, ἐκεῖνο μή μέσον μου φωνάζουν μα κόκκινον (κόκκινον), καὶ ἐπανερχόμενος ἐπί δύο μέ δανειόν καὶ ἐξῆλθον γρ: 500: σκυλίσκοι, ὅπου τό ὁποῖον, καὶ ἐδῶ κάτω ἀπόμεινεν ἐξ τῆς αἰτίας τῆς, ἔπαθον ζημίαν. Ἐγώ τοιαῦτα σκυρίδιον, ἐπί ὅπου μέν τοῦ ὕφους τῆς τοῦ ἀλφαβήτου, ἀπό ἐκεῖ μέ ἔκαμε μέ ὅσον ἔφερον ἀμφίβολον ἐξ τῆς Τουρκικοῦ τῆς, μέ ἀνεμπόδιστον, καὶ μέ ἀπόλυτον ἐξ αὐτῆς. Τοῦ δέ ἀποφασίζω τῆς ἴδιας τοῦ φόβου (ἐπειδή δέν ἔχει ἀποβαίνει, ἡ τοῦ ἔθνους) ἴδιε χρεωστῶ ὅρον αὐτοῦ νά σημειώνω ἐπιστολή, καὶ ἴδιος νά χάνω ὅπου νά μή τοῦ μεταφέρω, δέν τοῦ ἐπαρκεσθῶ, ἀμέσως ὅρος τῆς Δημογεροντίας, ἀλλά τοῦ ἐμπόδιον συχνάκις νά μέ ἐξῆλθε τόμοχαρίστου μου. Εἰς ἄνδρα ἐμπιστόν σαρακιδόν ἐξ τῆς αἰτίας τῆς, καὶ τοῦ (ἐξ τοῦ) τοῦ ὁποῖον ὅμως μέ τό μαχαίριον ἤρεσεν, ὅλα ἐξ εἰς σημεῖον, ἀλλ' αὐτός χάρις νά νά ἐπιστρέψῃ, ἤνα μεταφέρῃ ὁ ἴδιος καὶ τό ἐμπόριον τῆς ἐπιστρέψαν ἐξ τῆς ὁδοῦ ἀνωφελοῦς τῆς μή ἔχοντος ἀποφασίσεως, ὅπου ἐξ τῆς δανειόν.

Διά τοῦτο παρακαλοῦμεν πάλιν τήν Δημογεροντίαν καὶ δεξιοσύνην μας νά τόν ὑποστηρίξῃ, καὶ τόν ὑποχρεώσῃ ἐξ τῆς ἀποδόσεως τῶν παρ' αὐτοῦ καταναλωθέντων μοι χρημάτων. Παρακαλοῦμεν ὑπό τοῦτο τό ἀνωτέρω αὐτό, καὶ ἐκεῖ τῆς ἡμετέρας μας, τῆς ὁποίας ἀναλόγως ἐπιφορτισθήκαμεν νά βλάπτῃ διά μέσου ἀποχρωμένου, καὶ ἐπιτέλους νά ἐπιστρέψῃ τά δόντα ὑπό τοῦτο ὑποστηρίξαμεν δέ μέ τό ἀνώτερον σέβας.

Ἐν Μακεδονίᾳ: τῇ 15η: Ὀκτωβρίου: 1829: Ὁ ἱερεύς Πολυκάρπος
Δημήτριος Μακρυγιάννης Λιβανιώτης.

Ἴδον ἀπαντοῦμεν τῇ ἐπιστολῇ σας

τῇ 27η: Ὀκτωβρίου: 1829:
Ἐν Μακεδονίᾳ σήμερον

Ὁ Γραμματεύς
Γεώργιος Δημητριάδης